

Въ кжщата на съсѣдката.

МАРТА (сама).

О ть Бога мжжъ ми нека е простень,
 Не стори той добръ съсъ менъ.
 По цѣлий свѣтъ самичкъ се зарѣй,
 Жена си пѣкъ зарѣзва да чернѣй.
 Не съмъ го нивга, никога мжчйла,
 Кълня се, отъ сърдце съмъ го любила (плаче).

